

ლოფალი ანტიჰენტი შეზღუდა ცივილ-არაფრად მოეწონა უზენაეს მართველის ასე დაქვეითება, მის მიერ სამფრთხვანო ეროვნულ კოკარდის ქულზე მიკვრა.

პარტიულმა მალე დაინახეს შიშის უსაფრთხოება. როდესაც წარჩინებულნი წარდგინდნენ, მდინარეები და მდინარე მარჯვენა ხელნი მათს რისხვას მივლიდნენ და დროზე გაჰქუსლეს უცხოეთისკენ, მათ გული მოიცხდა და ახლა უფრო თავიანთი სახით ექცეოდნენ. მათს დასაწყურებლად გერმანიის ეროვნულმა საკრებულომ დეპუტატი გაგზავნა. დეპუტატობად აირჩიეს ბალი, ლიანჭური, ლაფაიტი და სხვები. პარტიულნი დეპუტატის აღტაცებით შეეგებნენ. ბალი ქალაქის თავად აირჩიეს. ლაფაიტი სთხოვეს ეროვნულ ლაშქრის მოწყობა. მალე თვით მეფეც წვიცა. ბალი ქალაქის შესავალ კარებში ეროვნულ კოკარდას მითავაზა. როდესაც მეფემ ქულზე მიკვრა იგი, ხალხი აღტაცებაში მოვიდა. მეფემ რამდენიმე დღეს დაჰყო აქ, ყველაფერი დამწვინებული გოგონა და დამწვინებული გულით დაუბრუნდა გერმანს.

მეგრამ საქმე ამითი არ გადავებულა. მეგრამობიერ პარტის ასე ადვილად გვირავინ ჩააჩერებდა. მღელვარე ხალხს მარტო ერთი იაფფასიანი აღტაცებით ვერ დააწყინებდა. დიდი ენერჯია დაპარჯალაფრებმა, ამ სიტუაციაში და მოქმედების ძლიერმა რაინდმა, მეგრამ მინც ვერას გახდა. მის ავლდა პოლიტიკური ნიჭი. მის ხმაღზე და სიტყვებზე მძლავრად სჭირდა კამილ დეპუტატის განხეთი „ეროვნულიცია“, განსაკუთრებით კი მორატის უკიდურესი განხეთი „ხალხის ხმა“, რასაც ხალხი პარდაპირ დატაცებით ჰკითხულობდა. პრესა მკაცრ კრიტიკის ქარცეცხლში ატარებდა ყოველგვარ ავტორიტეტობას და შემთხვევით აქუნებდა ასაჯანყებლად. აი, ამითი აიხსენება, რომ პარტი გაშაპარტავდა კიდევ და თავის მძლავრ-მძლავრობით ტრამპის მოყვრა. აქედან გასული ორატორები ცეცხლს ანთებდნენ პრესის მიერ. შეიარაღებული ბრძოლი მობრძანის მსდევდა და შიშის ხარს სკრმდა პრესისკენ. მარტო ერთს სუასონში ოთხ ათასზე მეტი შეიარაღებული მხარცველი დადარდა. ორატორები მადონებით მათი ანებდრება პირველად სოციალ უთანხმოების ნიადაგზე მოხდა. შეიარაღებული მიესიფენ ძველ ყვარაღებზე, შემამოღებელს და მათ სახლკარისა და ქონების გადაბუგვას მიჰყვები ხელი. მეგრამ მძარცველობამ და დარბევამ ისე გაათავაზა და გახსნა მადე, რომ მალე პირველი იდინალი დაიფიქს და ჯვარედინს გზაზე ყველას ჰკლავდნენ და სძარცვავდნენ იმის განუყოფად, თუ ვინ იყო გზად შეხვედრალი, გლეხი თუ თავადი, უძღვრული თუ გაძალატყავებული მუშა.

ასეთმა გაერომებამ საფრანგეთი დაღუპვის გზაზე დაყენა. ამას ყველაზე ნათლად ეროვნული საკრებულო ჰხედდა. მეგრამ იგი სიტყვების მტრს არას ჰხარჯავდა იქ, სადაც მოქმედებდა იყო საჭირო. პარტი კი ამასობაში უკმაყოფილოთა და მძარცველთა ყურანით ზანზარებდა, დეპუტატობა, თუ სოფლიდან გამოქცეულნი, უსაქმობით თუ აწიოკებული გლეხები აქ მხოლოდდენ საზრდო, ამტკიცებდნენ ღვინის სარდაფებს და ჩახლჩხლი ხმით გაიძობდნენ ერთ დროს, მართლაც, პატარაყმულს, მეგრამ შემდეგ ისტორიისში სვე შეურაცყოფით სარეგულიციო სიტყვებს „Al, es ira, es ira...“ წავა, წავა... კარად წავა... საკარისი იყო გაუფრთხილებელი სიტყვა, რომ რეგულიციის მოწინააღმდეგე დაესახეთ და იქვე მოექცა. ეს კი გახლებული ბრძოლისთვის სარეგულიციო გამარჯვება იყო, ერთგვარი „პარტიოტობა“. იმ დროს მამულიშვილობა გაისიხლანებდა ხელებით და ლოთობით მტკიცდებოდა.

ეროვნული საკრებულო მღიერი ცეცხლის ჩასაქობად, როგორც ვთქვით, მხოლოდსიტყვების საშუალებით სცდილობდა. მრავალი უნაყოფო სიტყვების რაბა-რუხის შემდეგ მოათხოვეს ახალი კონსტიტუციის შემუშავება. მაგრამ ოდნავ შეეხებ ამ საითხს თუ არა, მოჰყვნენ მთელს კვირობით საგანგებო თათბირს, თუ რა გზით და როგორ შემუშავდებინათ გეგმა სინატრული კონსტიტუციისა და ყველა ეს იმ დროს ჰხდებოდა, როდესაც ცეცხლის აღში გახვებია სოფელ-ქალაქი. ლაფაიტი მითითებდა რუსის თეორიით ესარგებლათ თავი უფლებებისა და ერთობის დასაწყურებლად. მარამო ადამიანის უფლებას წინ უყენებდა მოქალაქის მოვალეობას. კამათი რუსის სასარგებლოდ დამთავრდა. რუსის თეორიის მიხედვით განაცხადეს, რომ

ყველა ხალხი თავისუფალი და თანასწორია, რომ მათ ეკუთვნით უფლება ემართონ ძალმომობის, რომ ხალხის ბედნიერებისთვის საჭიროა თვის ხალხზედ იყოს ბატონპატრონი და ემართველი თავის ბედისა და სხვა. იყვნენ ბევრი ისეთი, რომელნიც სცდილობდნენ ვოლტერის, ან მონტესკიეს და ენციკლოპედისტების აზრები გაეტარებინათ ცხოვრებაში, მაგრამ საბოლოოდ ისევ რუსის ფეოდალი დაუდეს სარჩულად იმ საოცარს „დაძინათა უფლებად დეკლარაციას“, რომელიც ისტორიისთვის უძვირფასეს მარგალიტად იქნება მარად. ადამიანი თავისუფალი იბადება და კვდება პარტიულში. დეკლარაციაც ამისთანა განცხადებით დაიწვეს.

სოფლის სოფლის საქირუება

სოფელი რომ უმწირო მდგომარეობაშია, ეს ყველამ კარგად იცის; აღარ არის მუშა ხელი და მთელი ჯაფა ქაღვლის კისერზეა თითქმის და სწორედ ამისთანა დროსა სჭირდება სოფელს დახმარება, დახმარება ინტელექტუალური მხრივ, ხელის გაწოდება და სწავლისცემა. ჩვენ მართალია თანხს ვერ ავიღებთ ხელში ან გუთნას, მაგრამ საქართველოში არის ისეთი და-წვესებულებანი (სამეურნეო საზოგადოება), რომლის ვალია ამ დროს უფლერად დაეხმაროს და ეს მისი დახმარება, ჩემი აზრით, არც თუ უფლებილია და ძალიან ადვილიც არის. მისი დახმარება აუცილებელია იქ, სადაც ცოტად თუ ბევრად უფრო კულტურულ მეთურებას მისდევენ—მევენახეობას და მეხილეობას. ამ შემთხვევაში მე ქართლის შესახებ მსურს მოგახსენოთ და სახელდობო იმ ნაწილზე, სადაც მევენახეობა უფრო მეტად განვითარებულია—გორის მაზრაზე. ამ ნაწილში პირველი ადგილი მეხილეობას უჭირავს და შემოსავლის მთავარ წყაროდ ბევრს ადგილებში—მაგ. ტყვიავის რაიონში ხილი გამხდარა. კარგი შემოსავალი იცის ხილით, თუ მას ადამიანი მოუვლის, მაგრამ თუ მოუვლელი დარჩა, თქვენი მტერი, მან არა მოგკეთრა. გაზაფხულში მრავალი ავადმყოფობა უჩნდება და ზოგჯერ ყვარაღში სპობს ნაყოფს და ზოგჯერ დაიშუფდება. ეს მოხდება ხოლმე უფრო იმ დროს, როდესაც ბაღი დაუბარავი დიდხანს რჩება. და სწორედ ამ უმუშახელის დროს დარჩა დაუბარავი და მოუვლელი ბაღები. ამ ხილის რაიონში და სხვა და სხვა ავადმყოფობისაგან დიდი საფრთხე მოილის იმ ლუქმას, რომელსაც ასე სასოებით შესცქერის ყოველთვის ობოლ და ჩინილი ხალხი.

წელს, როგორც არას დროს, შესამჩნევად დეტყო ავადმყოფობა ხეხილს ამ რაიონში (ტყვიავის რაიონი მაქვს სახელი და აღბად სხვაგანაც ასე იქნება) და დიდი საფრთხე მოილის არამც თუ მარტო წყვიდან მოსავლას, არამედ მთელ მეხილეობასაც. მეტადრე ძალიანა გავრცელებული წვრილი მღუმელა და ობი. ეს უპირველესი და უსაზინელესი მტერი მეხილეობისა... რამდენიმე ბაღია კიდევ ამ რაიონში თითქმის საშუალოდ მოსაბოლი ამ უსაზინელისაგან. სწორედ აქეთვე უნდა იყოს მიმართული ყურადღება ჩემი სამეურნეო საზოგადოებისა. ამაში უნდა გაუფიონ უახლოესი დახმარება ჩვენ უმწირო და ჩინილი სოფლებს. მათ უმწიროს დახმარება კი იმით უნდა გამოიხატოს, რომ რაც შეიძლება მალე მოაწყოს პატარა-პატარა ისეთი ცენტრები რომელნიც შეუდგებიან ხეილის სისტემების წამოშობას, მათ უმეტესს გვინებ, ისეთი უმთავრესი წამლები, რომელნიც შესებრებით წამლობისათვის აუცილებელია, იზოგება და ზოგ სამეურნეო საზოგადოების მოკაუება კიდევ.

თითო ასეთ მეხილეობას რაიონისათვის ერთი ცოტა მინც გამოცდილი ხელმძღვანელი საჭიროა იქნება და 5-6 მისი ხელქვეითი სკიქეს გვინებ სასურველად გაუძღვებიან და დიდ სარგებლობასაც მოუტანენ სოფელს. თუ ამ გვარმა მუშეტანმა ერთი თვის განმავლობაში ენერჯიულად იმუშავებს, მაშინ სოფლის უმრავლესობას ხელში შეიჩემა წყარო თავის შემოსავლისა და ეროვნულად უზრუნველყოფილი იქნება. და თუ სამს. სახ.—გმა შესძლეს და ამგვარად იმუშავებს, მაშინ ეს იქნება დიდი და უახლოესი დახმარება, რომელსაც სოფელი მოეწიოს.

კორესპონდენცია

ქართული ბრიგორიანები

ზამკამი. სოფელი გრავალი ეკუთვნის იმ ქართველთა სოფლებს, სადაც სხვა ტომის ხალხი ბლომად მოკალათებულან, არამედ უმთავრესი ნაწილი ხელში ჩაუვდიათ. ესენი გახლამთ სომხები, ისინი დიდი ხნის მკვიდრნი არ არიან, ეს იქიდან სჩანს, რომ ბევრს მათგანს საკუთარი მიწები ენაღაც არ აქვთ. თუმცა არიან ბევრი ძლიერი ადგილის მქონე სომხები, უნდა აღინიშნოს, რომ ქართველ-სომხეთა დამოკიდებულება მეტის მეტად მეგობრულია, არავითარ ეროვნულ უფლებს მათ შორის ადგილი არ აქვს.—ეს ძმური დამოკიდებულება მით უმეტეს მტკიცდება, რომ სომხები თავიანთ თავს სრულებით არ ეძახიან სომხებს—ჩვენ ქართველები ვართ, რუსული კი გრიგორიანული ვართ. მაგრამ მათს ქართველობას არ სწონენ სომხის მამულიშვილები და ისინი ყოველ ღონეს დონობენ მათში სომხური სულის აღზრდას, ამიტომ ამ მოსხობებით გაუხსნიათ მათ სომხებ ბავშვებისთვის სომხური შკოლა, მაგრამ როგორც სჩანს, კოვზი ნაცარში ჩავარდნილი და სკოლას „სომხის“ გლეხების შვილები არ მიჰკარებიათ.

მაგრამ მამულიშვილი არ შეინებიათ. უფროა თუ ეროვნული სული რელიგიური გზით უნდა განვითაროთ და წამს შესდგომიან ქართველ გრიგორიანულ ეკლესიის განაშენებს. ამ მოსახრებით ქართული ენა გაუდევრებიათ ეკლესიიდან და სომხური ენა შეეფლდიათ ხმარებაში... მაგრამ როგორც სჩანს დაღებით შედეგებს ვერ მიუღწევიათ. გაუგებარ ენის ეკლესიაში ხმარებას კი ის მოჰყოლია, რომ ქართველი გრიგორიანი გლეხები ეკლესიაში აღარ დაიარებიან... რა გვირად, მაინც სომხის მღვდლისავე ვერავინ ვერ გაიგებთ... სომხური ენა კი მათში თითქმის არავინ არ იცის... კულტურა, ზნე-ჩვეულება, ტრადიციები, პიროვნული, მთელი სისამართი, ქართული აქვთ. ერთი ის თვისება, რომელიც ჰყოფს მათ სომხებიდან, თვით გრავალიც სადაც ნახევარზე მეტი მცხოვრებლები სომხები, ვაკრება-აღებშიცეობა ებრებლების ხელშია. აქაური სომხები კი, ამ უკეთ რომ ვსთავებ, ქართველი გრიგორიანები ხენ-თესვის მისდევენ. კულტურული მხრივ ეს სოფელი, როგორც საზოგადოებ ქართლის სოფლის, ძლიერ ჩამორჩენილი არის. ამ ეამად ამ სოფელში არ არსებობს არც სამინისტრო და არც სოფელსო სკოლა. მხოლოდ ოთხ სოფელს ერთი სკოლა აქვთ და იქაც ამ ეამად თურმე მხოლოდ 25-30 მოწაფე გავა და ქალი დაიარება.

რეგულიციის დაუმჩნევია თავის გავლენა. ცხოვრება სულ ერთიანად აფორიაქებულია... ყველაზე ბევრ კამათს ამ სოფელში ეროვნული საკითხი იწვევს: ვინაიდან, როგორც ვსთავებ, ამ სოფელში ნახევარზე მეტი ქართველი გრიგორიანები არიან, რომლებიც ენლა სომხეთა დაუდლაგი მუშაობის წყალობით თავიანთ თავს სომხებს ეძახის... ამ შემთხვევაში ქართველ სომხეთა ძმური დამოკიდებულება დიდი დღე ხდებოდა ვარდება. სომხები დაუფრთხილან, ქართველებს სომხების განდევნა სურთ.

თუმც ამ ნიადაგზე ამ სოფელში გერ არავითარ ეროვნულ უფლებს ადგილი არ ქონიათ, მაგრამ ვინ არის იმის თავდები, რომ ხვალ დამოკიდებულება არ გამწვავდება და დღევანდელი მეგობრობა ხვალ მტრობად არ შეიცვლება, ამიტომ ესლავე საჭიროა აილაგოს ასეთი საზოგადო პროვოკაცია. დიდ ყურადღებას აქცევს ავრთვე ამ სოფლის გლეხობა ავრთველ სოფლებში; აქაც ძლიერ უარყოფილად უკერძანა ფედერალისტების მიერ წამოყენებულ მიწის სოციალისტებისა. კერძო საკუთრების პოინციპს ყველა აიბარებს. ამ შემთხვევაში ეს სოფელი ჩვენ მრწამსთან არის შეხლართული.

მ. ს. — ელ.

მიტინგები ჯავახეთში.

მაისის 4. ჩვენ გავიმგზავრეთ ახალ-ქალაქიდან სოფ. გოგაშენში. გოგაშენი 16-18 ვერსის მანძილზე მდებარეობს ქ. ახალ-ქალაქიდან. ამ სოფელში მოსახლეობა 80 კომლი ქრისტიანი ქართველობა. გოგაშენს მაღალი მდებარეობა უჭირავს, ამ სოფლიდან მოსჩანს დიდებულ ვარძის მაღარობები, რომელნიც მტკიცის მარცხენა ნაპირიდან თვალს ავლენენ დღევანდელ ჯავახეთის მიდამოებს. მეორე დღეს,

მაისის 5-ს, აქ გავმართეთ მიტინგი. გლეხებს ხანგრძლივ ვესაუბრეთ ავტონომიაზე, რომელსაც ყველა უწაღდებით და სხარტული შეგდა. ავტონომია ავრდევ, დღევანდელი მომენტისა და დემოკრატიული რესპუბლიკის მნიშვნელობა. ყრილობამ ორ საათს გასტანა. ამის შემდეგ ამორჩეულ პირებს მოველაპარაკეთ. მიტინგს დაესწრნენ ს. აფინას გლეხები, რომელიც ორი ვერსის სიშორეზე მდებარეობს გოგაშენიდან. მაისის 6 ს. აფინას გადავდით საპროპაგანდო, აქაც ჩვენი აზრები დიდის აღტაცებით მიიღეს. ამ სოფელში 30 კომლი ქრისტი. ქართველობა სცხოვრობს. მაისის 7-ს სოფ. ქილდას ამოვიდეთ, რომელიც 15 ვერსის მანძილზე სდევს აფინიდან. ამ სოფელში ქრისტიანი ქართველები მოსახლეობენ 80 კომლამდე. იმ დღესვე მიტინგი გავმართეთ, რომელსაც მთელი სოფელი დაესწრა. მიტინგმა აქაც მშენებრივად ჩაიარა. იყვნენ სოფელში დროებით მოსული, ჯარისკაცები. მიტინგის შემდეგ ამორჩეულ შეგნებულ პირებს დიდ-ხანს ვესაუბრეთ ჩვენს მიზნებზე. მაისის 8. ქილდიდან სოფ. ჩუნჩხას გადავიდეთ, რომელიც 5 ვერსის მანძილზე მდებარეობს. ამ სოფელში 80 კომლი ქრისტი. ქართველი მოსახლეა. ჩუნჩხას მახლობლადგვა სოფ. პტენა (50 კომლი ქრ. ქართველებია). ჩუნჩხაში გავმართეთ მიტინგი, რომელსაც პტენელებიც დაესწრნენ. ხალხი აქაც სიამოვნებით გვისმენდა და აღტაცებით მიიღებდა ავტონომიის ხარს. უშედეგო დიდის ნდობით და ხალხით გვეკიდებოდა. მაისის 9 ს. პტენას გადავიდით საპროპაგანდო, ღამე აქ დავრჩით, მეორე დღეს ქ. ახალქალაქში ჩამოვიდით. ამასთანავე უნდა იფენიშო, რომ აქაური გლეხობა დიდი ხანია მორჩა ქერის დათესვას. ანუ უფროსი დრო ჯერ არ დამდგარა. ამიტომაც გლეხობა, ვიდრე ანუ უფროსი დრო დადგეოდა, თითქმის უსაქმოდ ატარებს დროს, მიტინგების მართვა მათ მინცა და კიდე ხელს არავერში უშლის.

ს. ს. — ელ.

სკოლების საქმე სოფლად.

ს. იმრამთი (კიციხის საზოგადოება, შორაპნის მაზრა). ეს სოფელი მდებარეობს საღვთო ძირულიდან ორი ვერსის მანძილზე, სოფელი გაშენებულია მაისი ფერლობზე და წარმტაც სურათს წარმოადგენს. მცხოვრებთა რიცხვი 160 კომლამდეა. ამ სოფელში სასწავლებელი არ არის დღემდე. მას გულ-შემტკიცვარი არ აღმოსჩენია. თუმცა აქაური მოძღვრის თაოსნობით არა ერთხელ გამართულა სასოფლო ყრილობა სასწავლებლის დაარსების შესახებ, მაგრამ ყოველთვის ამოღ. მიზნები უთანხმოება გლენთა და ანაზურთ შორის. უკანასკნელი არ კისრულობენ, რომ სასწავლებლის დაარსებაში გლეხებს უღელი გაუფიონ და მარტო გლეხებს კი არ შეუძლიან დაარსონ. თუმცა ეს სოფელი ხარჯებში მონაწილეობს კეცხის ორ კლასიან სამინისტრო სასწავლებელში, მაგრამ ეს სასწავლებელი ამ სოფელზე 10 ვერსით არის დაშორებული და რასაკვირველია მოსწავფეს არ შეუძლიან ამ სიშორეზე სიარული, მეტადრე ზამთარში. ამიტომ სასურველია თავისთვის დაიარსონ სასწავლებელი. ეს მათ დიდ სიტყვებს მოუტანდა და კიდევც მოსახლებებელს ეუბნებოდა თუ ორივე ვოლდა შეერთებულს ძალით იმუშავებს. მაგრამ თუ ცოლვე არ დაიარსებენ სკოლას, სასურველია შეურთდნენ მახლობელ ზედა-ობის სამრევლო სკოლას რომელიც უზინობისა გამო ცუდ პირობებშია. ეს მათ მით უმეტეს შეეძლო, რომ ეს სოფელი ზედა-ობის 1/2 ვერსით არის მარტო მოცილებული და მათ ამ სოფლის სკოლით უმფრო შეუძლიან ისარგებლონ ვიდრე კიციხის სასწავლებლით.

არც სხვა კულტურული დაწესებულება მოიპოვება ამ სოფელში. ძველებურ ზნე-ჩვეულება აქ პირველი ადგილი უჭირავს, როგორც მავალითად აღიბდება. თუმცა აქაურ მოძღვარს ეს არ ესამოვნა და კიდევც იღუკრძალა, მაგრამ არ გავლენს და ეს ძველი ჩვეულება არ მოიშალს.

ამ სოფლის შვილი, რომელიც სხვა და სხვა ქალაქებში თბილად მოკალათებულან, თავისი საშრობლო სრულიად დაუფიქნია და მის საკეთილდღეობთ არავფრს ჰფიქრობენ.

შეად-ილმეი.

ამირ-კავასის რ. გზის

მატანაზის მთის გზა (დრო ნაჩვენებია თვლისის) მათუბისკენ სავ. № 8, 11.08 დილ. სამგზ. № 8, 11.48 საღ. ბორჯომისკენ სამგზ. № 19, 8.20 დილ. № 17, 8.27 დილ. გორისკენ სამგზ. № 61, 9.10 დილ. მაქოსკენ ჩქარ. № 6, 9.20 დილ. სამგზ. № 8, 8.54 დილ. სავ. № 4, 9.28 საღ. ყარსისკენ სამგზ. № 4-8, 11.18 საღ.

თვლისის შიდაგზის: მათუბიდან სამგზ. № 10, 7.51 დილ. სავ. № 4, 8.58 საღ. ხაშ. მარჯ. სამგზ. № 20, 7.48 დილ. სამგზ. № 18, 10.12 საღ. გორიდან სამგზ. № 62, 6.24 საღ. მაქოდან სავ. № 8, 10.08 დილ. სამგზ. № 7, 4.12 საღ. ჩქარ. № 5, 10.40 საღ. ყარს-ჯულფა. სავ. № 8***, 8.10 დილ.

პანათის რიგის გზა

საფოტო მატარებლების მიმოსვლა I, II, III კლასის ვაგონებით. (დრო ადგალობრივია) თბილისიდან ყოველ დღე მიდის დილის 8 საათ. გურჯაანის საღვთო-მოდის ნაშუადღევს 2 საათზე და 20 წ. გურჯაანის საღვთოდან მიდის თელავისკენ ნაშუად. 2 საათ. და 40 წ. თელავში მიდის საღამოს 4 საათზე. გურჯაანიდან მიდის წნორის-წყლის საღვთისკენ 3 საათ. წნორის-წყლის საღვთო მიდის საღამოს 4 საათ. და 10 წ. თელავის საღვთოდან მიდის ყოველ დღე დილის 10 საათზე 15 წუთზე. გურჯაანის საღვთო მიდის დილის 11 საათ. და 35 წუთ. წნორის-წყლის საღვთოდან მიდის გურჯაანისკენ დილის 10 საათზე და 32 წუთზე. გურჯაანის საღვთო მიდის დილის 11 საათზე და 30 წ. გურჯაანის საღვთოდან მიდის თბილისისკენ ნაშუადღევს 12 საათზე. თბილისის საღვთო მიდის საღამოს 5 საათზე და 26 წ.

წნორის-წყლის საღვთოდან მიდის გურჯაანისკენ დილის 10 საათზე და 32 წუთზე. გურჯაანის საღვთო მიდის დილის 11 საათზე და 30 წ.

ქ. ლ. შალვაშვილი

იღებს საბეჭით და საშვილოსნოს ავადმყოფთ საღამოს 5-7 საათამდე. მისამართი: პეტროვრადის ქუჩა № 7.

პალანდარიშვილი
ფურცლის ექიმი თბ. კავთერო კარ-ბუსისა.
ბავშვთა, შინაგან და ქირბრტულ სნეულეობათ ავადმყოფებს მიიღებს ოდღას ქ. № 8.

მ. დ. წინაპოპოვილი
ყოფილი ორდინატორი ხარკოვის უნივერსიტეტის თერაპევტიული კლინიკისა. შინაგანი სნეულეობანი გულისა, ფილტვისა და სისხლის სწეულ. სწეულეობათ იღებს სად. 5-7 საათამდე ყოველდღე გარდა ხუთშაბათისა. მიხეილის პროს. № 38, მეორე სართული.

მ. ი. შარვაშია
იღებს ბავშვთა და შინაგან სნეულეობათ ავადმყოფებს შტაბ დღევ. კვირა-ღღის გარდა საღამოს 5-7 საათამდე. მღ ღვინის ქ. № 4. (თ. 202-1)

მ. გ. ვაუხვაძე
ტომსკის უნივერსიტეტის ენერჯიული ლინიკის ორდინატორად ნამყოფი, იღებს ავადმყოფებს კანისა და ენერჯიული სნეულეობით ყოველ დღე 9-5 საათამდე, ფორიკაციის ძველის პირ-დაპირ, რაჩიქლის ქუჩა, № 18.

მ. ფ. გვალავილი
ქალბისა და საჭირუგო სნეულეობით ავადმყოფთ საღამოს 5-7 საათამდე. მისამართი: ოდღას ქუჩა № 41, მეორე სართული, ტელ. 9-58.

ივანე თიკანაძე
ღაბრუნდა და განახალ ავადმყოფობას მიღება საღამოს 5-7 საათამდე. მისამართი: კირონის ქუჩა, 18. ტელეფონი № 11-82.

მ. ივ. გვალავილი-გათაუვილი
იღებს ავადმყოფებს: დილით 9-2 საათ. საღ. 5-7 საათ. ჩრქვენიშვილის და რეუტოვის ქუჩის კუთხე № 20.

მ. მ. მუსხაძე
იღებს ხალხსაქირ ავადმყოფთ საღამოს 5-6 ს. შტაბ, კვირა დღეს გარდა მისამართი: დღევ მთავრის ქუჩა № 67; ოფიცერთა საეკონომიო საზოგადოების შენობის პირდაპირ; სახლი სვანიშვილისა. ტელეფონი № 7-77.

ბილეთი, გადნეული წყლის მმართველი საზოგადოების ჯანმრელობის ინტერესი მოითხოვს: მითხრობენ და ხან უმკლავდებიან.
ლალიის ხის საქარ-მიტროსანე
თბილ. ხილულ მდინეულს ნამდვილი ხამშხანალო წყალი და გაუფრთხილებს, მის ყალბ მიმბამელებს, რომელთა რიცხვი ერთობ განზრებულია და ხშირად შეცდომაში შეყავს, მმართველი საზოგადოება, თავიანთი დაბალი ნაწარმოების შალხი ეტიკეტების მიმსგავსებით ნამდვილი ლაღიმის წყლის ეტიკეტის ნიშანი შემდეგია.
ქართული თაგმორთული ქალის სურათი, რომელიც დამტკიცებულია სავაქრო ხამშრეველი მინისტრის მიერ პეტროვრადში და თვით პრობკესაც აწერია.
„ლალიის წყალი“
ქართული თაგმორთული ქალის სურათი, რომელიც დამტკიცებულია სავაქრო ხამშრეველი მინისტრის მიერ პეტროვრადში და თვით პრობკესაც აწერია.
სუნი და გემოც საამური აპოს.
თავისთავი
ქართული თაგმორთული ქალის სურათი, რომელიც დამტკიცებულია სავაქრო ხამშრეველი მინისტრის მიერ პეტროვრადში და თვით პრობკესაც აწერია.
სუნი და გემოც საამური აპოს.
თავისთავი